

kede Verler, skulde man antage, at naar der var Tale om korte Verler, skulde de bruge Stempel, men naar der var Tale om lange, skulde de ikke bruge Stempel. Det forekommer mig, at denne Moral ikke vil holde Stik, men det er muligt, at jeg i den Henseende tager feil. — Den ærede Landsþingsmand (Dahl), som har fremsat nogle Bemærkninger om Sagen, har udhævet, at han har fundet en Modsigelse i, hvad jeg har yttret, idet jeg har sagt, at den Slags Verler ikke var i Brug hos os, og ved Siden deraf har anført, at de Verler, som bleve trukne fra Provindsbyerne paa Kjøbenhavn, ikke bleve stemplede. Den ærede Landsþingsmand har uden tvivl overhørt, hvad jeg yttrede. Jeg talte nemlig kun om 7 Dages Sigt-Verler, idet jeg opfastede det Spørgsmaal: hvorfor er her i Lovudkastet en Bestemmelse om Verler paa 7 Dages Sigt; have vi 7 Dages Sigt hos os? — Jeg formente, det var bekendt, at 7 Dages Sigt ikke er brugelig hos os; og derfor gif jeg over til at anføre, at denne Bestemmelse om 7 Dages Sigt skriver sig fra England. Derimod har jeg berørt det paa et andet Sted i mit Foredrag, hvor jeg talte om Sigtverler i Almindelighed og om de Sigtverler, der forekomme hos os; da var det, jeg yttrede, at naar der træktes fra Provindsbyerne paa Kjøbenhavn, ere Verlerne i Reglen uden Stempel. Jeg troer ikke, at dette i sin Almindelighed vil blive modfagt. Jeg tvivler naturligvis ikke paa, at hvad den ærede Landsþingsmand anførte forholder sig saa, at han har havt Anledning til at vide, at saadanne Verler ogsaa skrives paa stemplet Papir; men efter de Dplysninger, jeg har modtaget — jeg er selv ikke inde i Verlforretninger, men den Underretning, jeg har, har jeg fra paalidelige Folk, fra Folk, til hvis Udsagn jeg sætter Lid — maa jeg antage, at den største Deel af disse Verler udstedes paa ustemplet Papir. Jeg troer derfor ikke, at den ærede Landsþingsmand har Ret, naar han mener, at Demoralisationen i denne Henseende ikke er saa stor, som jeg har skildret den. Det er forøvrigt ganske mærkeligt, at det især er Kjøbmænd, der sige, at der i denne Henseende finder stor Demoralisation Sted, dette er endog bleven udtalt af en meget anseet Kjøbmand i Folkethinget. — Nu

forekommer det mig dog besynderligt, om det, som Kjøbmænd udfige finder Sted med Hensyn til en Gjenstand, som de specielt beskæftige sig med, om det ikke skulde forholde sig rigtigt, men at de toge feil i deres Bedømmelse af Verlforholdene her i Landet, og jeg troer derfor, at det ikke kan nægtes, at den største Deel af Verlerne skrives paa ustemplet Papir, og just derfor troer jeg, at naar man vil søge at affasse denne Misbrug, kan det ikke nytte at blive staaende ved det enkelte Punkt, her er Tale om. Det er kun de saa Verler, her ere nævnte, som dette Beneficium skulde tillægges og det er derfor, at jeg vel kan have Betænkelighed med Hensyn til selve Forslaget.

Indenrigsministeren: Jeg ønskede blot endnu at bemærke, at det forekommer mig, at det er undgaaet den ærede Landsþingsmands Opmærksomhed, at der vel kunde findes Grunde, der kunne bevæge Kjøbmændene til at se den stedfindende Demoralisation igennem Forstørelsesglas. Det er ikke saa utænkeligt, at der kan være Motiver for dem til at se dem saaledes. Hvad iøvrigt selve Forslaget angaaer, da er det umuligt, at det skulde komme til at virke udenfor sin Gjenstand; det er umuligt, at det skulde kunne faae Indflydelse, hvor der er Spørgsmaal om lange Verler — at jeg for Koriheds Skyld skal bruge dette Udtryk — det maa være begrænset ved sit Omraade. Men i saa Henseende bemærkede jeg udtrykkeligt ved Forelæggelsen af Lovudkastet, at det var umuligt for mig nu at foreslaae H. Majestæt Kongen at approbere noget Forslag til en fuldkommen Omdannelse af Stempellovgivningen for Verler; det var mig umuligt, jeg havde intet andet Valg end enten slet ikke at fremkomme med noget Forslag eller med dette, og jeg har troet, at, da det er fremkommet efter Forslag af praktiske Mænd, vilde der kunne vindes Noget ved dette Forslag, saaledes som jeg var istand til at forelægge det.

Groffs: Da den ærede Landsþingsmand, som talte for Ministeren, mulig kan have regnet mig blandt dem, som her i Salen have Kundskab til Verlforer, kan jeg, da jeg pri-